

NABOŻEŃSTWA WIELKIEGO TYGODNIA

Wielki Poniedziałek	- godz. 8.30	Liturgia Uprzednio Poświęconych Darów
	- godz. 15.30	Sakrament Jeleoswiaszczenia i Liturgia Uprzednio Poświęconych Darów
Wielki Wtorek	- godz. 8.30	Liturgia Uprzednio Poświęconych Darów
Wielka Środa	- godz. 8.30	Liturgia Uprzednio Poświęconych Darów
Wielki Czwartek	- godz. 8.30	Święta Liturgia
	- godz. 17.00	Czytanie 12-stu fragmentów Ewangelii
Wielki Piątek	- godz. 16.00	Wieczernia i wynos Płaszcznicy
Wielka Sobota	- godz. 4.00	Utrenia i Święta Liturgia
	- godz. 11.00	Święcenie pokarmów w Kurianach
	- godz. 11.30	Święcenie pokarmów w POM Białostoczek
	- godz. 12.00 - 17.00	Święcenie pokarmów w cerkwi
	- godz. 23.30	Połunoszcznica

NABOŻEŃSTWA TYGODNIA PASCHALNEGO

Niedziela (27.04.)	- godz. 0.00	Paschalna Utrenia i Święta Liturgia
	- godz. 13.00	Wielka Wieczernia
Poniedziałek (28.04.)	- godz. 9.00	Utrenia - godz. 10.00 Święta Liturgia i Molebień za maturzystów
Wtorek (29.04.)	- godz. 9.00	Święta Liturgia
Środa (30.04.)	- godz. 8.30	Święta Liturgia
Czwartek (01.05.)	- godz. 8.30	Święta Liturgia
Piątek (02.05.)	- godz. 8.30	Święta Liturgia i święcenie wody
	- godz. 13.00	Molebień przed wyjściem Pielgrzymki do Zwierek na święto św. męcz. Gabriela
Sobota (03.05.)	- godz. 8.30	Święta Liturgia
	- godz. 15.00	święcenie grobów
	- godz. 17.00	Wsienoszcznoje bdienije
Niedziela Przewodnia	- godz. 8.00	święcenie grobów
	- godz. 9.00	Święta Liturgia

Nagrody Paschalne 2008:

Z okazji Paschy 2008 r. Sobór Biskupów PAKP przyznał nagrody księżom wikariuszom:

- palica: ks. prot. Mirosław Filimoniuk,
- protojerejstwo: ks. Piotr Pietkiewicz.

Parafia Prawosławna św. Proroka Eliasza w Białymstoku, 15-568 Białystok, ul. Suchowolca 37.
Kancelaria parafii czynna od poniedziałku do piątku w godz. 8.00 - 9.00 i 16.00 - 17.00, tel. (0-85) 741-04-81.

Proboszcz: ks. prot. Anatol Fiedoruk (508 257 909).

Wikariusze: ks. prot. Mirosław Filimoniuk (692 404 881), ks. prot. Piotr Pietkiewicz (606 735 949).

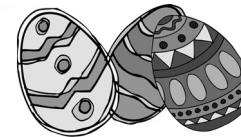
Diakon: ks. diakon Jan Wasiluk, **Dyrygenci:** Michał Sacharczuk, Sławomir Jurczuk.

Nr 1/2008

20.04.2008 r.

Ilinskij Listok - Gazetka Parafii Prawosławnej św. Proroka Eliasza w Białymstoku

ХРИСТОС ВОСКРЕСЕ!!!

CHRISTOS AN'ESTI!

CHRISTUS ZMARTWYCHWSTAŁ!

Drodzy Bracia i Siostry!

Serdecznie pozdrawiamy Was Paschalnym zawołaniem

ХРИСТОС ВОСКРЕСЕ. Wypowiadamy je jako modlitwę do Zbawiciela o to, aby paschalna radość stała się udziałem wiernych naszej parafii.

Życzymy wszystkim błogosławieństwa od Zmartwychwstałego Pana, zdrowia, szczęścia, dostatku i stabilizacji naszym rodzinom. Niech wystuchane będą

wielkopostne modlitwy – Duchowej Wiosny,

wypowiadane przez wszystkich nas, tu w cerkwi oraz w naszych domach.

Niech radość o Zmartwychwstałym Chrystusie zawita w naszych sercach,

abyśmy mogli radośnie odpowiedzieć:

ВОИСТИНУ ВОСКРЕСЕ ХРИСТОС!!

o. Anatol, o. Mirosław, o. Piotr, diakon Jan z Rodzinami

INFORMACJE PARAFIALNE

♦ Jego Eksceleńca Najprzewielebniejszy Jakub, Biskup Białostocki i Gdański, dekretem nr 24/O/P/2008 mianował z dniem 10 marca 2008 r. ks. prot. Anatola Fiedoruka p.o. proboszcza Parafii Prawosławnej pw. św. Proroka Eliasza w Białymstoku.

♦ Jego Eksceleńca Najprzewielebniejszy Jakub, Biskup Białostocki i Gdański, dekretem nr 40/O/P/K/2008 mianował z dniem 31 marca 2008 r. ks. Piotra Pietkiewicza, wikariuszem Parafii Prawosławnej pw. św. Proroka Eliasza w Białymstoku.

Z głębokim smutkiem pożegnaliśmy naszego proboszcza ks. prot. Mikołaj Borowika, który 04.03.2008 r. w nocy odszedł od nas do Pana w monasterze w Gorodoku koło Równego na Ukrainie.

Był znakomitym kaznodzieją, utalentowanym kapłanem, duszpasterzem i gospodarzem. Przemawiał słowami pełnymi wzruszeń i nastrojowości. Pozostawił po sobie dobroć, serdeczność i wrażliwość na drugiego człowieka. Potrafił godnie wykorzystać każdy dar od Boga. Świadomie opierał swoje zdolności na niepowtarzalnych i nieprzemijających wartościach ewangelicznych, którymi kierował się w życiu.

Ksiądz Mikołaj urodził się 22 stycznia 1955 r. w Jelonce niedaleko od Kleszczel. Z rodzinnego domu wyniósł umiłowanie do Cerkwi i służby Bożej. Być może dlatego wybrał w życiu drogę do stanu kapłańskiego, był absolwentem Prawosławnego Seminarium Duchownego w Warszawie, Wyższego Prawosławnego Seminarium Duchownego w Jabłecznej i Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej w Warszawie.

Po zawarciu związku małżeńskiego z Haliną Rajecką w 1979 r. ówczesny metropolita warszawski i całej Polski Bazyli udzielił mu święceń diakonów. Lata 1979-1981 ks. Mikołaj spędził jako diakon przy

katedrze św. Aleksandra Newskiego w Łodzi. Następnie w 1981 r. przeszedł w skład kleru diecezji białostocko-gdańskiej. 25 października 1981 r. ówczesny biskup białostocki i gdański Sawa, udzielił mu święceń kapłańskich i delegował jako wikariusza do Parafii Prawosławnej św. Proroka Eliasza w Białymstoku, w której pracował nieustannie przez 25 lat. Dnia 29 grudnia 1993 r. został proboszczem parafii św. Proroka Eliasza i posługę tę pełnił do ostatniego dnia swojego życia.

Okres ten zaowocował wyężoną pracą duszpasterską i troską o rozwój parafii. Doprowadził do realizacji gruntownej modernizacji świątyni i cmentarza parafialnego. Zorganizował remont elewacji zewnętrznej i wymianę pokrycia dachu oraz kopuł cerkwi, renowację zabytkowego ogrodzenia cmentarza, ułożenia nawierzchni alejek i uporządkowania terenu cmentarza. Zadbał o zwiększenie arealu cmentarza, do poszerzenia którego przygotowywał się przed swoją śmiercią.

Gościnność ojca Mikołaj była znana wszystkim, którzy go odwiedzali. Nikt nie wyszedł od niego nie wysłuchany, czy też bez skromnego poczęstunku. Często sam na tym cierpiał poświęcając czas odpoczynku, ale jak mówił, powtarzając słowa apostoła Pawła: *druh druha tiahoty nositie*. Poświęcał się całkowicie służbie Bogu i ludziom. Znał po imieniu każdego parafianina, jego rozterki i problemy dnia codziennego, które rozumiał jako człowiek, a nie tylko jako duszpasterz. Szczególną troskliwością odnosił się do wszystkich cierpiących, zwłaszcza chorych lub skrzywdzonych przez los. Odpowiadał na potrzeby każdego proszącego go o pomoc, bez względu na wyznanie lub światopogląd. Znalazł zawsze przysłowiowy grosz dla przypadkowego nieszczęśnika, uwikłanego w uzależnienie.

Całym sercem oddawał się obowiązkom, które nakładała na niego Cerkiew. Można było go dostrzec wśród kapłanów na wielu spotkaniach i uroczystościach cerkiewnych. Czuł się odpowiedzialny nie tylko za wiernych swojej parafii, ale za całą Cerkiew. Podczas spotkań zawsze miał coś godnego uwagi do powiedzenia. Rozmowy z Nim wprowadzały nastrój pogody i życzliwości, zawsze przeniknięte były Jego dobrotliwym uśmiechem. Był obecny tam gdzie inni nie mieli siły czasem dotrzeć. Czuł głęboką satysfakcję bycia w bliskości z młodzieżą. Uobecniał we współczesnym świecie chrześcijańską interpretację naszego istnienia – wszystko to musiało mu się jawić jako utrata samego siebie, utrata tego, co stało się ludzką tożsamością jego jako kapłana. Słowa: *weż*

krzyż swój i pójdz za Mną – ojciec Mikołaj przyjął do serca, słysząc w wołaniu Ewangelii głos Chrystusa. Zdawał sobie sprawę jakże prawdziwe jest słowo Pana Naszego Jezusa Chrystusa: *kto chce zachować swoje życie, straci je, a kto straci, ten je zachowa* (Łk 17,33). Ks. Mikołaj Borowik nigdy nie chciał życia zatrzymać dla siebie; chciał dać siebie samego bez ograniczeń, aż do ostatniej chwili Bogu, a tą drogą także wiernym Cerkwi. Właśnie w ten sposób mógł doświadczyć jak wszystko co oddał w ręce Pana powracało w nowy sposób: miłość bliźniego, twórcza praca. To co było istotną częścią jego misji duszpasterskiej, zyskiwało nową świeżość, aktualność, nową siłę do głoszenia słowa Ewangelii.

Zarządzając cmentarzem na codzień stykał się ze śmiercią, dostrzegał siłę jaką niesie to miejsce. Tutaj każda mogiła wołała: *pamiętaj że jesteś prochem marnym i nie masz czym wynosić się ponad innych*. Jeszcze za życia ojciec Mikołaj widział tam miejsce dla siebie, które wskazał i na którym spoczął. Na wprost ołtarza, aby również po śmierci być blisko tajemnicy Krzyża i Zmartwychwstania. Przychodząc na cmentarz codziennie obcował z granicą życia oraz śmierci, widział jak przemija życie i jeszcze bardziej zbliżał się do Boga. Jakby słyszał głos zmarłych mówiących ustami apostoła Jana: *Nie miłujcie świata, ani tego co jest na świecie, bo kto miłuje świat, w tym nie ma miłości Ojca*. (1 J 2,15). To doświadczenie kierowało go do zdobywania wskazanych przez Ewangelię dóbr wiecznych, których nie zabrała mu śmierć, a dzięki którym pozostaje w naszej pamięci.

Ks. Mikołaj Borowik pełnił funkcję kapelana Państwowego Domu Pomocy Społecznej dla Dzieci w Zaściankach oraz kapelana Wojewódzkiego Szpitala Zakaźnego w Białymstoku. W latach 1985 - 1999 r. sprawował opiekę duchową nad Bractwem Młodzieży Prawosławnej w Diecezji Białostocko-Gdańskiej, a następnie nad Bractwem św. Cyryla i Metodego. Od lutego 2002 r. był koordynatorem zespołu przygotowującego i realizującego prawosławne audycje radiowe w Polskim Radiu Białystok.

Jako kapelan dzieci szczególnej troski był otwarty i szczery dla wszystkich podopiecznych Domu Pomocy Społecznej bez względu na wyznanie. Organizował dla nich wieczorki świąteczne, prezenty, zabawy. Powtarzał: „robi wsió lisz by dzicia cieszylosia”. Na odpowiedź dzieci nie trzeba było długo czekać, one odpowiadały swoimi prostodusznymi sercami, po prostu go uwielbiały i czekały kiedy przyjedzie ich ksiądz Mikołaj.

Ojciec Mikołaj na co dzień był człowiekiem skromnym, dbającym o każdy dar otrzymany od Boga, szanujący wszelkie dobro oraz każdego człowieka. Będzie go nam bardzo brakowało, zwłaszcza jego zatroskanego spojrzenia, w którym wyczuwało się radość, ufność, nadzieję. Uczył on nas swoim pasterskim powołaniem otwartości na tych, którzy kochają i chcą być kochani, jak i na tych, co bywają zranieni przez życie jego burzami lub ciężarem.

Ojciec Mikołaju dziękujemy, że byłeś wśród nas i zawsze z nami pozostań, tam u boku Pana na Niebiosach.

*Arcypasterzom Cerkwi Prawosławnej, duchowienństwu,
braciom i siostram zakonnym, radzie parafialnej, chórzystom, parafianom,
dzieciom, młodzieży, Bractwu Młodzieży,
katechetom, przedstawicielom urzędów i szkół
za modlitwy, kwiaty, duchowe wsparcie oraz za pomoc w zorganizowaniu
i udział w uroczystościach pogrzebowych*

Śp. Ks. Prot. Mikołaja Borowika

szczerze podziękowania składa matuszka z dziećmi